

Robert Huber, urodzony w 1937 r. w Monachium, studiował chemię w

Technische Universität München (TUM), gdzie również otrzymał doktorat i habilitację. Od 1972 r. jest członkiem Max-Planck-Gesellschaft, a do przejścia na emeryturę w 2005 r. był dyrektorem Max-Planck-Institut für Biochemie. Od 1976 r. jest profesorem TUM. Wykłada gościnnie jako profesor w Universität Duisburg-Essen (Niemcy), Cardiff University (Wielka Brytania), Universidad Autònoma de Barcelona (Hiszpania) i na Uniwersytecie Narodowym w Seulu (Korea Płd.). Jest członkiem zarządów i/lub naukowych rad doradczych kilku przedsiębiorstw farmaceutycznych i firm działających w ochronie roślin. Jest też

współzałożycielem firm Proteros i Suppremol z siedzibą w Martinsried, które oferują usługi odpowiadające w zakresie odkrywania i opracowywania leków oraz opracowywania nowych terapii chorób autoimmunologicznych. Wniósł znaczący wkład w poznanie struktury i funkcji makromolekuł biologicznych. Prowadził badania nad proteazami oraz ich naturalnymi i syntetycznymi inhibitorami, metaloenzymami (zawierającymi jony żelaza, niklu, molibdenu, miedzi), białkami systemu immunologicznego (przeciwciałami i receptorami przeciwciał), hormonami białkowymi i ich receptorami, kinazami białkowymi, enzymami biosyntezy aminokwasów, enzymami biosyntezy kofaktorów i witamin oraz białkami transportu energii i elektronów. Wiele wniósł w opracowanie aparatury do zbierania danych oraz metod w krystalografii białek, w szczególności metod Pattersona, metod graficznych i oczyszczania, w zastosowanie klastrów metali bogatych w elektrony, a ostatnio w metody i instrumentarium do polepszania kryształów. Został uhonorowany wieloma doktoratami honoris causa, tytułami profesorskimi, członkostwem w stowarzyszeniach naukowych oraz nagrodami, m.in. Medalem Otto-Warburga, Medalem Emila von Behringa, Medalem Sir Hansa Krebsa, Medalem Linusa Paulinga, Nagrodą Maxa Tishlera, a w 1988 r. otrzymał Nagrodę Nobla w dziedzinie chemii z H. Michelelem i J. Deisenhoferem.